HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ט) **מצירו לכהנות.** דלכתיב (ויקרא יד) על דם המשם דכל זמן שלא נתן מן הדם מעכב דלמאי כפ"ק (לעיל ה.): **מתני' פיגל נקומץ.** דהקטרת קומץ מיפה עם השיריים: **עד שיפגל ככל המסיר.** ולקטרת אחר מהן מני מתיר הוא לאיכא נמי הקטרת מציר: **גמ' שנאמר הקומץ כו'.** כלומר הקטרה דאשתא הקטיר בשחיקה ושייר במחשבה אבל מישב בלאשתא ושתק בשייר לבדיר הכל: **להא שמעתא.** דלרב: **בד"ם.** דמחשבת עבודת הקומץ מפגל [ו] בבריית' דתנאתו: **בקמיצה כו'.** דבהכי ג' עבודות אין דומה להן בלבונה הילכך כולו מתיר הוא. הולכה מפרש בגמ' לקמן בשמעתין) דהא מיכף [ז] בלבונה: **קמני מיהא כו' ופליגי.** ותיובתא דרב: **בשתי דעות.** דלקמיה קומץ במחשבה ומ"כ הקטיר בשחיקה ואת הלבונה מיבעי לבונה בשחיקה ומחשבה דמשו"ה פליגי רבנן עליה למימר על דעת לשאוב עשה: **בד"ם.** דבמחשבת אחת פיגל [ח] בזבחים הניתנין כו' בבריית' (דף מב.): **מ"ג דיום הכיפורים.** מ' חזותות לפר [ט] בין הבדים אחת למעלה ושבע למטה ות' בשעיר הרי ט"ז וכנגדו בהיכל כלמאי' בשמ' יומא (דף נג:) הרי ל"ג ות' [י] קרנות המזבח הפנימי הרי ל"ו וז' על טהרו של אותו מזבח כשהפר הפנימי הרי מ"ג [יא] : **י"ם של פר כהן משיח.** ז' חזותות על הפרוכת ות' מתנות דמזבח דלכתיב בויקרא [יב] וכן פר העלם דבר: **כרחשבונה.** בין הבדים בשניה על הפרוכת בג' על מזבח הזהב: **וחייכים עליו כרם.** המוכל מבשר ספר: **ופליגי.** לפי' פיגל כרחשבונה פליגי רבנן עלמא לא אמרי' שניה ושלישית על דעת רחשבונה עושה: **בשתי דעות.** שמא כהן גדול או אינש לו קרי לאחר חזותות דבין הבדים ושמא לאחר מתניו ושזה בהיכל לכיוון למימר על דעת רחשבונה עושה: **הניחה למ"ד.** בשמ' יומא בפ' הוליפו לו (מט:): **כ)פר ושפי' ב) דמו של פר.** [שנאמר] וזרק יבא מהכן [וגו'] בפלי) ושפי' בדמו של פר שאם שחטו כרחשבון ולאיכא בו פסול יבא מהכן כרחשבון ולאיכא בו פסול ומ"ל לגלוסקאות ג) דעות: **אלא למ"ד ולא בדמו של פר.** לא מני לאוקומי בשתי דיעות: **אלא אמר רב חסדא כגון שפיגל כרחשבונה ובשניה.** ושתק בשלישית לאחת דמי ופליגי ומ"ע בהיהיל לקמן בשלישית. על מזבח הזהב דאמרי' אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה מיהדר פגולי בשלישית (ובשלישית) למה לי והא מחר שהיה י"ד] מ) (זבחים זבחים בחותה שעה וגם משום דלא ג"ד שמתנה עליהן כמו שמעמידה בסוף הא לאו הכי לא קרבי דמשקדשו בכלי הוקבעו לפני' קודש שחיטה והא דקרבי עם הזבח אחר הזבוח בחותה שעה היינו משום דלא ג"ד שמתנה כדמפרש התם ולפי מה שפוכר השתא ליה ליה ג) דאמרינן הכא לר"מ דשחיטה קודשת עוד יש לפרש דהיה התם להתוודה לפני' כרבנן דכי פליגי רבי מאיר ורבנן בשחיטת פיגול דבפגול מיירי בריבח וקתי שחיטת ממנתיהן להזהב מפגל את הסכסים וקסבר רבי מאיר דהוקבעו בשחיטת פיגול כלאחר מיכף [יג] בגמרא (לקמן ד' עח:) שחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו קדש כלאחר מיכף אפילו שחט בשאר קדשים קדשי קדשים קודשו ופקיר לרבנן ולזעירי דאמר נפסיס מתקדשים בשחיטה היינו למר כלאחר ליה ולמר כלאחר ליה ופרין ממתני' דזבח פסול דאלמא שחיטה פסולה מקדשת וקשיא לרבנן ופי' רבי מאיר לה אמר כלאחר ליה בפיגול [יד] בזבחים הניתנין כו' בבריית' דזבחים במזבח הניתנין לפי שכל דמים הניתנים במזבח החיצון שנתן מתנה אחת כיפר לפיכך הוי כל אחד ואחד מהיר שלם אבל דמים הניתנין על מזבח הפנימי שכולן מעכבי אהדדי כגון מ"ג והד"א: ע) דבין הבדים: ו) ד"ה דקרנות: יא) מ"ג וקסבר מערבין דם פר ושעיר קודם מתן קרנות: יב) ואפי' בדמו של פר בזאת יבא אהרן אל הקדש ותיבת שנאמר ותיבת וגו' נמחק: יג) לדידיה איכא ותיבות הוה מצי נמחק: יד) שהיה א) תיבות באותה ותיבות זבח זבוח נמחק: טו) בפיגול ומהניתן אפי' בשאר ותיבות במתנות ולא נמחק: טז) בלא זה ניחא דסני בשחיטה: יז) בסמוך יח) ויתחיל בשיהרו דכולהו חשובי כו' קאמר משכחת לה ותיבות ג"כ ליתא: יט) לא חשיב ואע"ג דצריך לחזור וליתן מתנה אחת על שיהרו כדי שיהיו שירים וא"כ אותה מתנה לא היתה כמצותה ד"ה ראינה באה אלא לקיים בדם ב) ושירים דודאי כמצותה נעשית. תו"ח. לשון תוס' אחרות ונקשה דלא קרב המתיר כמצותה וצריך ליתן שהתחיל ולגמור הכל וי"ל כיון שהתחיל במתנות קרינן ביה קרב המתיר כמצותה.

א) לכאורה נלפה ל"ל שסיים זבוח פחות שעה ותיפש זבח פסוק: ב) תולי ל"ל לקיים כתם מלות שירים והשיריים בותולי ממנותה עשויה:

יט א מיי' פט"ו מהל' פסולי המוקדשין הלכה ז [ועי' כס"ק שם]: כ ב מיי' שם הלכה י: **כא** ג מיי' פי"ו מהל' פסולי המוקדשין הלכה יז: **כב** ד מיי' שם הלכה יח: **כג** ה מיי' שם הלכה יח: **כד** ו מיי' שם פט"ו הלכה ח: **כה** ז ח מיי' שם פי"ו הלכה ג כ:

שיטה מקובצת

ג) מחלוקת וכן אמר ר' יוחנן עדיין היא מחלוקת יתיב רבה וקאמר כו' רב הונא לרבה בר"א: ד) במחשבה או שנתן את: ה) חדא דהיינו קמייתא פי' נתן את הקומץ בשחיקה כו' ולמה שינה לשונו היה לו לומר [או] שנתן הלבונה [בשחיקה] והקומץ במחשבה. תו"ח: ז) תיבת ובשלישית נמחק: ח) תיבת ובשלישית נמחק: ו) בפגל הס"ד ומה"ד בקמיצה כו' בברייתא דמנחות דבהנך ג' עבודות כו' להן הלבונה הלכך: ז) איכא הולכה: ח) פיגל אפי' לרבנן בדמים הניתנין כו' בברייתא דזבחים במזבח החיצון לפי שכל דמים הניתנים במזבח החיצון שנתן מתנה אחת כיפר לפיכך הוי כל אחד ואחד מהיר שלם אבל דמים הניתנין על מזבח הפנימי שכולן מעכבי אהדדי כגון מ"ג והד"א: ע) דבין הבדים: ו) ד"ה דקרנות: יא) מ"ג וקסבר מערבין דם פר ושעיר קודם מתן קרנות: יב) ואפי' בדמו של פר בזאת יבא אהרן אל הקדש ותיבת שנאמר ותיבת וגו' נמחק: יג) לדידיה איכא ותיבות הוה מצי נמחק: יד) שהיה א) תיבות באותה ותיבות זבח זבוח נמחק: טו) בפיגול ומהניתן אפי' בשאר ותיבות במתנות ולא נמחק: טז) בלא זה ניחא דסני בשחיטה: יז) בסמוך יח) ויתחיל בשיהרו דכולהו חשובי כו' קאמר משכחת לה ותיבות ג"כ ליתא: יט) לא חשיב ואע"ג דצריך לחזור וליתן מתנה אחת על שיהרו כדי שיהיו שירים וא"כ אותה מתנה לא היתה כמצותה ד"ה ראינה באה אלא לקיים בדם ב) ושירים דודאי כמצותה נעשית. תו"ח. לשון תוס' אחרות ונקשה דלא קרב המתיר כמצותה וצריך ליתן שהתחיל ולגמור הכל וי"ל כיון שהתחיל במתנות קרינן ביה קרב המתיר כמצותה.

מוסף רש"י

פיגל בקומץ ולא בלבונה. דהקטרת המגמה שני מתירין יש בקומץ ובלבונה ופס הקטיר את החלב ממחשבת פיגול והחלב בשחיקה (זבחים מא:). ר' מאיר אומר פיגול. לפיה ליה מפגלין בשעת עבודת מני מתיר (לעיל יד:). וכהן שחכ"א אין בו כרת. כלומר הוא לגיכא לאכל בשר פסול הוא מלמלול דנזרין לגבו כרת (שם). **אבל נתן את** הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה. וס"ס אם נתן לבונה במחשבה מתיר ואפי' בן קומץ בשחיקה ופיגול דעת רחשבונה עשה ומפגל מפגל בכל מתמיר (זבחים שם). עדיין הוא מחלוקת. על דעת רחשבונה לא מתירין אלא אם כן אמר, אף בשני, וכל מחשבה דקדשים מועיל בפה הוא (שם באמצע ד"ה כגון). **במה דברים אמורים.** בתוספתא דמנחות קתני לה בר"ש שמחשבה מפגלה בעבודה אחת בקמיצה או בהולכה, אלו בקמיצה, שאין אחת מהן עבודת אחר לאחר קמיצה ומתן כלי בלבונה, והילוך להלן מפרש ליה לקמן שייך בלבונה בא לו להקטרה. שכיח עבודת שני מתיריו נתן וכו' (שם מב:). **במה דברים אמורים.** בתוספתא דזבחים היא בר"ש דכמחשבה אחת פיגל בדמים. בתוספתא שמחשבה אחת מתרת ומפגלת בהן פיגל בין בראשונה. במתנות שלפני ולפניים בין בשניה. על הסרכה בין בשלישית. על מזבח הזהב (שם מא: מב:).

מכאן שייך לעמוד הבא

והא בין בין קתני. דמשמע לו בזו לו בזו (שם מב:). **מכדי כרת לא מיחייבי עד שיקרבו כל המתירין.** שחיכלנה עבודותיו (שם). בהרצאת בשר כך הרצאת פסול. לפ"ה המקטיר (ויקרא יט) משמע מוציא, לפ' שהפ שניקה זריקה זו מלא. שמע מינה דעד שלא מחשבה פיגול מלוים ועומדת, מוכ הפ קרבן שנפסל, בטל פסיגול, דכתיב בית כהלא כדכתיב גבי כפר (שם כח:). **מה הרצאת בשר.** לפ קני ליה בהלא זריקה, שהוא סוף הקרבת עבודות המתירות, אף פיגול אינו קבוע עד שיוכיח הפ שהוא סוף כל מתיריו (שם) שיוקבו כל מתיריו דהיינו ד' עבודות בלפ פסול מחשבה לחרת (שם יג:). **כי הדר מדי בהיכל** מיא בעלמא קא מדי. ומפלג שלא מוכ דמו דהפ מתנה אחת מהן מעכבת, דכתיב מפגל בשחיטה מע"ג דפסליה והדר זכ ליה לו בחשבה או בשחיקה, כיון דפיגל בעבודה אחת ושוב לא הוציא בו מחשבת פסול אחר, כיון דרכי רחמנא פיגול בשחיטה כדתימר בפרק לשנין זבחים (דף יג:) בדברים המתיריאים ליה מלילה הכתוב אחד מרבה, דכתיב אחר מחמת לפגל חריקה זו כמו שהיל מלילה לפיגולו, וכן לרבנן דבעי מחשבה בהילוה ולמלן דמוקי נמי טעם דר"מ משום דעת לפגול בלא מחשבה בהילוה ופיגל בכל העבודה בכה"ג אחר בחמנא לפגול בלא מחשבה בקמיצה אלא בקמיצה בלבד, אלא לר"מ משום אחי אחיה לא כיון לפגול בלא מחשבה בקמיצה אלא בקמיצה בלבד, אלא לר"מ משום דעת לפגול בהילוה ופיגל בכל העבודה בכה"ג אחר בחמנא לפגול בלא מחשבה